

cejí se ve stejných hodnotách, v jakých byly vykonány.

§ 11.

Platby na nedoplatky přírážek samosprávných svazků, vykonané dluhopisy dřívějších státních půjček podle § 7 tohoto zákona u berních úřadů (súčtovacích oddělení berních správ), v zemi Slovenské a Podkarpatoruské — v mezích ustanovení § 2, odst. 1. zákona ze dne 27. ledna 1922, č. 43 Sb. z. a n. — též u obecních úřadů, městských daňových úřadů, pokud se týče notářů, budou samosprávným svazkům odvedeny v hotovosti a to částkami rovnajícími se přímácní hodnotě dluhopisů (§ 8).

§ 12.

(1) Dluhopisů půjčky práce lze použití jejich jmenovitou hodnotou k placení daně dědičné a pozůstalostního poplatku nemovitostního. Při tom má platící strana nárok, aby ze základu pro vyměření daně z obohacení té osoby, za kterou byly pozůstalostní dávky podle údaje platící strany takto zaplacený, byla vyloučena částka těmto dávkám se rovnající.

(2) Nezaplátí-li se dávky tímto způsobem ještě dříve, než se předepíše, buď tento nárok uplatněn do 3 let od toho dne, kterého byly předepsané dávky takto zaplacený.

III.

Úprava umořování vnitřního státního dluhu založeného.

§ 13.

(1) Dluhopisy státních půjček, složené na vyrovnání daňových nedoplatků, budou vzaty z oběhu a odepsány v hlavní knize státního dluhu.

(2) Ministr financí jest zmocněn, aby dluhopisy státních půjček, složené na vyrovnání daňových nedoplatků, vyměnil na trhu za dluhopisy jiných státních půjček a vzal z oběhu dluhopisy získané touto výměnou.

§ 14.

(1) Vzetím dluhopisů z oběhu podle § 13 nahrazuje se pro přechodnou dobu umořování vnitřního státního dluhu založeného, které má býti vykonáno po dni účinnosti tohoto zákona podle platných slosovacích a umořovacích plánů.

(2) Opatření toto se nevztahuje

1. na dluhopisy vnitřního státního dluhu založeného, vylosované přede dnem účinnosti tohoto zákona,

2. na výherní tahy státních stavebních losů.

§ 15.

(1) Pravidelné slosování a umořování vnitřního státního dluhu založeného započne opět 1. ledna 1935.

(2) Úpravou umořování podle tohoto zákona prodlouží se platné slosovací a umořovací plány o dobu odkladu. Ministr financí jest však zmocněn, aby odložené umořovací splátky vykonal i vedle některého umoření běžného, následujícího po době odkladu, tak aby umořovací plán byl proveden v době původně stanovené.

§ 16.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

49.

Vládní nařízení

ze dne 17. března 1933,

kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu na rok 1933.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. XXIV finančního zákona ze dne 24. února 1933, č. 37 Sb. z. a n., kterým se stanoví státní rozpočet na rok 1933:

§ 1.

(1) Při plnění všech úkolů státních jest postupovati podle čl. VII finančního zákona s největší hospodárností a proto jest opatřovati jen nutné potřeby státní v nezbytném rozsahu, a to co nejúčelněji a pokud možno nejmenším nákladem.

(2) Nutné potřeby státní jsou neodkladné potřeby, kterých vyžaduje nezbytně nutný chod státní správy anebo plnění právních závazků státu.

(3) Prostředků povolených pro určitý účel smí se použití za podmínek stanovených v odstavcích 1 a 2 tohoto paragrafu jen v nezbytné

výši, které té doby vyžaduje provedení tohoto účelu. To platí zejména o uvolňování zúčtovatelných záloh, jež mohou být povolovány jen v mezích platných předpisů a ve výši potřebné pro ten který účel.

(4) Před každým poukazem budiž zjištěno v příslušném spise, že bylo postupováno podle předchozích ustanovení tohoto paragrafu.

§ 2.

(1) Každá částka zvláště uvedená ve výdajích skupiny I. státního rozpočtu na rok 1933 s výjimkami stanovenými v čl. XI finančního zákona jest krajní hranicí, až po kterou mohou být poukazovány výdaje v rozpočtovém roce 1933 podle čl. VII finančního zákona. Budiž bedlivě hleděno k tomu, aby částky ty nebyly, není-li toho nutně třeba, vyčerpány.

(2) Jakákoliv opatření (objednávky, opatřování služeb a prací), jichž náklad zatěžuje státní pokladnu, mohou být prováděna jen v mezích prostředků předem již k tomu účelu povolených. Souhlas podle ustanovení poslední věty čl. VII finančního zákona jest si vyžádati ihned, jakmile bude seznáno, že stanovený náklad bude překročen.

§ 3.

(1) Při poukazování prostředků určených na řádné výdaje podle čl. VIII finančního zákona budiž také zjištěno v příslušném spise, že poukazovanou částkou se nepřekročuje dvanáctina celoročně rozpočtené částky.

(2) Nebude-li nutno použití v některém měsíci celé dvanáctiny celoročně rozpočtené částky pro určitou potřebu uvedenou ve státním rozpočtu, může být zbytku použito jen, jde-li o nutnou potřebu, pro též účel v příštích měsících.

(3) Bylo-li poukázáno za souhlasu ministra financí výjimečně v některém měsíci více než dvanáctina, má být vyrovnána v některém pozdějším měsíci ona částka, o kterou bylo poukázáno více. Nejpozději musí se tak státi v prosinci roku 1933.

§ 4.

(1) Řádnými výdaji splatnými v delších než měsíčních lhůtách podle čl. VIII, odst. 2 finančního zákona rozumějí se výdaje, které jsou splatny podle své povahy ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné neb pachtovné, úroky a splátky státního dluhu.

(2) Tyto výdaje jest platiti podle stanovených lhůt.

§ 5.

(1) Při poukazování prostředků určených na výdaje mimořádné podle čl. IX finančního zákona budiž prokázáno v příslušném spise, že výdaj pro určitý subjekt t. j. úřad, ústav, školu a pod. a pro účel uvedený v některé položce nejnižších pododdělení dílčích rozpočtů jednotlivých kapitol na rok 1933 nepřevyšuje v tomto roce 10.000 Kč.

(2) Jestliže by převyšoval za rok 1933 celkový výdaj uvedený v odstavci 1 tohoto paragrafu peněz 10.000 Kč, budiž vyžádán souhlas ministra financí již k činu, který by mohl prejudikovati výdaji, jímž by překročení nastalo.

(3) Byl-li již dán ministrem financí definitivní souhlas podle čl. IX, po případě podle čl. XI, odst. 4, věty 2 finančního zákona k určitému nákladu, není zapotřebí dalšího jeho souhlasu k výplatě dílčích částek schváleného nákladu, pokud nebude překročen. Jinak jest postupovati podle § 2, odst. 2 tohoto nařízení.

§ 6.

Za plnění podobných úkolů, jako jsou podpory (subvence), k nimž není stát zavázán (čl. X finančního zákona), buďtež považována plnění státem, která se nezakládají na právním titulu a za která stát neobdrží přímo plné protídávky či protihodnoty v jakékoliv podobě.

§ 7.

(1) Opatření podle čl. XI, odst. 1 finančního zákona jest zcela výjimečné. Souhlas k němu může být dán jen v mezích ustanovení tohoto článku a jen, je-li prokázáno, že navrhované opatření je nutné (§ 1, odst. 2), bude-li při jeho provádění postupováno přísně podle ustanovení § 1 tohoto nařízení a nedostačují-li prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu přes to, že bylo takto postupováno.

(2) Úhrada částek, o které nutno překročiti prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, budiž zajištěna zpravidla postupně úsporami na prostředcích pro výdaje příslušného vyššího pododdělení, ve kterém jsou prostředky pro výdaje tohoto nejnižšího pododdělení obsaženy, není-li to možno, úsporami na prostředcích pro výdaje v ostatních pododděleních příslušné kapitoly.

(3) Prostředků stanovených pro výdaje

v nejnižších pododděleních státního rozpočtu a rozvedených v dílčích rozpočtech jednotlivých kapitol může být použito především podle jejich určení a výše, jak jsou uvedeny v dílčích rozpočtech příslušných kapitol. Také o tomto použití platí obdobně ustanovení § 1 tohoto nařízení. Bude-li toho nezbytně třeba (§ 1, odst. 2), může být k úhradě vyšší potřeby, přesahující rozpočtené prostředky pro výdaje některé položky dílčího rozpočtu, použito nevyčerpaných prostředků pro výdaje jiné položky téhož pododdělení dílčího rozpočtu, a to v mezích přípustných v čl. VII finančního zákona, t. j. v mezích příslušného pododdělení dílčího rozpočtu, při čemž jest postupovati obdobně podle ustanovení odstavce 1 tohoto paragrafu.

§ 8.

(1) Řízení podle § 7 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu, bude vždy zavedeno dříve, než se založí právní titul požadované potřeby.

(2) Toto řízení budiž provedeno, pokud to není vyloučeno podle čl. XI, odst. 2 až 4 finančního zákona, i tehdy, když má být použito nevyčerpaných prostředků určených na výdaje mimořádné k úhradě výdajů řádných a naopak a nevyčerpaných prostředků na osobní výdaje na úhradu výdajů věcných.

(3) Toto řízení jest také zavést v případech, kdy pro opatření podle čl. XIII finančního zákona není rozpočtem povolených prostředků a úhradu třeba hledati při prostředcích povolených k jinému účelu.

(4) Za náhradní opatření podle čl. XI, odst. 3, věty 2 finančního zákona považují se ta, která se učiní, je-li nutno nahraditi stálé zaměstnance, jichž plat jest rozpočtově zajištěn v prostředcích na osobní výdaje podle platových zákonů a nařízení, zaměstnanci smluvními anebo jinými opatřeními, jichž potřebný náklad nelze uhraditi z prostředků položky, na které se zúčtuje podle své povahy. Úhrada pro tato opatření, pokud není zajištěna v prostředcích nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, může být opatřena v mezích prostředků povolených ke hrazení osobních výdajů podle platových zákonů a nařízení pro příslušnou kapitolu. K těmto opatřením jest třeba souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., a to i je-li úhrada pro náhradní opatření zajištěna v mezích částek stanovených pro osobní výdaje podle plato-

vých zákonů a nařízení v nejnižších pododděleních státního rozpočtu.

§ 9.

Jestliže byly hrazeny některé výdaje přesunem (virementem) podle čl. XI, odst. 1 finančního zákona nevyčerpanými prostředky určenými pro výdaje jiných pododdělení, buďtež takto použité částky zaznamenány jako trvalá zkrácení prostředků těchto pododdělení.

§ 10.

(1) Prostředky, povolenými v titulu 15 kapitoly 14 na stavby budov a koupě realit pro potřeby civilní státní správy, hospodaří, pokud finanční zákon a toto nařízení nestanoví jinak, ministerstvo veřejných prací v dohodě s nejvyšším správním úřadem, jehož potřeba se má hraditi z těchto prostředků. Souhlasu ministra financí podle čl. XI, odst. 4, věta 2 finančního zákona netřeba si znovu vyžadovati, jestliže byl tento souhlas dán již v dřívějším stadiu stavební akce, na př. byl-li dán zásadní souhlas k provedení stavby nebo k jejímu rozpisu nebo k uvolnění úvěru. Jde-li však o zadání prací, jichž náklad přesahuje 250.000 Kč, jest třeba vyžádati si zvláštního souhlasu ministra financí k zadání i tenkrát, jestliže ministr financí dal již dříve zásadní souhlas k provedení stavby neb k uvolnění úvěru.

(2) Obdobně jest postupovati i při všech ostatních investičních mimopodnikových stavbách a pracích.

§ 11.

(1) Za použití povolených prostředků podle čl. XVIII, odst. 1 finančního zákona se pokládá zatížení jejich výdajem včetně do 31. prosince 1933 poukázaným, bude-li platební rozkaz dán k předpisu příslušné účtárně nejdéle do 5. ledna 1934, a provádí-li se výdaj pokladnou, této pokladně nejpozději do 10. ledna 1934 a při zastupitelských úřadech nejpozději do 31. ledna 1934.

(2) Poukazy, v roce 1933 datované, dodané však do účtárny neb pokladny po uplynutí těchto lhůt, jest vrátiti jako neplatné.

§ 12.

(1) Částky potřebné na placení závazků splatných v roce 1933 buďtež poukázány zásadně ještě v tomto roce.

(2) Poukazovati peníze k úhradě závazků, které dospějí k splatnosti až v roce 1934, anebo odsunouti poukaz na nutné výdaje,

splatné již v roce 1933, na rok 1934, aby byly získány prostředky k úhradě výdajů právně nezávazných, jest nepřípustno.

§ 13.

(1) Potřebný souhlas ministra financí podle finančního zákona a souhlas nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle čl. XI finančního zákona dlužno si vyžádati včas tak, aby předepsané řízení mohlo být provedeno a prostředků použito ještě v roce 1933.

(2) Data souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu buďtež zaznamenána ve spisech a uvedena v podrobných výkazech pro účetní závěrky neb v odůvodnění přílohy 6 závěrky. Tato data buďtež sdělována též podřízeným poukazujícím úřadům a vykázána v odůvodnění k účetním dílčím závěrkám.

(3) Při položkách smíšené povahy vykáží se v dílčích závěrkách odděleně osobní a věcné výdaje; u úvěrů stavebních účtují se odděleně jednak vlastní náklad stavby, jednak výdaje spojené s administrací stavby a ty rozděleny na osobní platy (služební platy, odměny, sociální pojištění, stavební přídatky) a věcné výdaje (cestovné a stravné, úřední a kancelářské potřeby).

§ 14.

(1) Aprobanti spisů jsou zodpovědní podle platných předpisů za to, že bylo vyhověno ustanovením předcházejících paragrafů tohoto nařízení.

(2) Správnost uvedených údajů přezkouší orgán obstarávající službu účetní dbaje při tom přísně platných účetních instrukcí pro zkoušení platebních poukazů a referát rozpočtový; jsou-li údaje správné a možno-li použití podle finančního zákona rozpočtových prostředků, provede se poukaz.

(3) Jinak uvede orgán obstarávající službu účetní ve spise příslušné námitky a vrátí jej poukazujícímu nebo rozpočtovému referentu, kde jest referát zřízen, k dalšímu jednání.

(4) Nesouhlasí-li poukazující nebo rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní, nebo vyskytnou-li se neshody mezi poukazujícím a rozpočtovým referentem, jest přednosta podřízeného úřadu poukazujícího povinen předložiti věc s odůvodněním svému nadřízenému úřadu; u ústředního úřadu jest pak poukazující neb rozpočtový referent povinen předložiti věc s odůvodněním vyjádřením ministroví anebo

přednostovi úřadu, není-li ústřední úřad ministerstvem.

(5) Jednotlivým nejvyšším správním úřadům jest vyhrazeno, aby vydaly v dohodě s ministrem financí podrobnější předpisy v rámci tohoto nařízení, pokud toho vyžaduje jejich organisace. Pokud by se při tom jednalo o účetnictví nebo kontrolu, jest třeba předchozího souhlasu nejvyššího účetního kontrolního úřadu (§ 11 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n.).

§ 15.

(1) Je-li potřebí sjednati podle finančního zákona předchozí souhlas ministra financí, budiž mu zaslána dvojmo stručná, avšak výstižná informace o každém jednotlivém případě; v této informaci buď prokázána nutnost a neodkladnost navrženého opatření, přesný způsob úhrady a po případě buďtež uvedeny i jiné důvody rozhodné pro udělení tohoto souhlasu anebo připojeny též potřebné spisy.

(2) Stejná informace budiž připojena také ke spisům, které se zasílají nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., pro tento úřad.

§ 16.

(1) Na hospodaření státních podniků se ustanovení předchozích paragrafů tohoto nařízení vzhledem k ustanovení čl. XIX finančního zákona nevztahují.

(2) Hospodaření státních podniků v mezích ustanovení čl. II finančního zákona řídí se zákonem ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkoly správní, a vládním nařízením ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n.

(3) Před prováděním investic podle čl. XV, odst. 2 finančního zákona jest zapotřebí vyžádati si zvláštního souhlasu ministra financí. Zástupce ministerstva financí ve správním sboru podniku (§ 9, odst. 2 vl. nař. č. 206/1924 Sb. z. a n.) musí si k projevnutí tohoto souhlasu vyžádati zvláštního zmocnění ministra financí.

§ 17.

(1) Prostředků povolených v čl. XX finančního zákona na rok 1931 nelze použiti pro jiné účely, než jsou uvedeny v tomto článku. Podrobnější předpisy, pokud jich bude zapotřebí, vydá ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministry financí a veřejných prací a nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

(2) Nevyčerpané rozpočtové prostředky převedou se do příštího roku tak, že na poukaz vydaný za souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu vykáží se zbytky v účetní závěrce jako nedoplatky koncem roku, které budou pak realizovány pravidelnými platebními poukazy vydanými na jejich vrub.

(3) Mají-li býti překročeny roční částky zařazené do státního rozpočtu na rok 1933, jest postupovati podle ustanovení § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n.

§ 18.

Státní výdaje z doby platnosti zákona ze dne 28. prosince 1932, č. 197 Sb. z. a n., o zatímním vedení státního hospodářství od 1. ledna do 28. února 1933, a výdaje poukazované podle finančního zákona na rok 1933 musí zůstatí v mezích stanovených v § 2 tohoto nařízení. Veškeré výdaje a příjmy za rok 1933 zúčtují se v podrobnostech dílčích rozpočtů na rok 1933 podle platného rubrikového schématu.

§ 19.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1933 a provede je ministr financí v dohodě se všemi ostatními členy vlády.

Malypetr v. r.

Černý v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Dérer v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

50.

Vládní nařízení

ze dne 17. března 1933,

jímž se mění vládní nařízení ze dne 5. března 1927, č. 16 Sb. z. a n., o úpravě služebních a platových poměrů řemeslných zaměstnanců v technické službě stavební a udržovací v automobilním provozu Československé pošty.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 210 zákona ze dne 24. června 1926,

č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona):

§ 1.

Vládní nařízení č. 16/1927 Sb. z. a n. platí, pokud upravuje služební a platové poměry řemeslných zaměstnanců v automobilním provozu, od 1. ledna 1933 nadále toliko pro řemeslné zaměstnance, kteří tím dnem byli převzati z automobilního provozu podniku Československá pošta do automobilního provozu podniku Československé státní dráhy, a to, pokud jde o příslušnost, se změnami vyplývajícími z převzetí poštovního automobilního provozu podnikem Československé státní dráhy.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1933; provedou je ministři železnic, pošt a telegrafů a financí.

Malypetr v. r.

Černý v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Dérer v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

51.

Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živností

ze dne 24. února 1933

o vysvědčeních odborné školy pro ženská povolání Ústřední Matice školské s právem veřejnosti v Lovosicích.

Ministr průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministrem školství a národní osvěty vyhláší, že platnost jeho vyhlášky ze dne 19. srpna 1931, č. 150 Sb. z. a n., o vysvědčeních odborné školy pro ženská povolání Ústřední Matice školské s právem veřejnosti v Lovosicích, rozšiřuje se i na školní rok 1929/30.

Dr. Dérer v. r. Dr. Matoušek v. r.